நன்றி:–

- மூன்றாவது மனிதன்
- எக்ஸில்
- அமுது
- ஊடறு
- பெண்கள் சந்திப்பு மலர்
- விபவி
- தினகரன்
- நிலம்
- யாத்ரா
- பெண்

RangaRakes

உள்ளே...

தேய் பிறை -
சூரியனைப் பற்றவைக்க -
ஓவியம் -
ஈரம் சொட்டும் காதல் -
ஒட்டுண்ணி -
காயமே மருந்தாகி -
மௌனச் சிலுவைகள் -
துஷ்பிரயோகம் -
பேசாதிருப்பதனால் -
யாருக்கும் கேட்பதேயில்லை -
வன்மப்படுதல் -
தாமரைக் குளத்துக் காதலி -
மேகமும் வானமும் -
ம(ர)ணப் பந்தல் -
ஓவியம் வரையாத தூரிகை -
வஞ்சனை -
இலையுதிர்க்கும் பாட்டு -
தவறிய தடங்கள் -
சிசு வதை -
ஊமைக் காவியம் -
மலட்டுச் சித்திரங்கள் -
காயங்கள் -
சிலை செதுக்கிய சிற்பம் -
கோரிக்கை -
ஓவியச் சிலந்திக் கூடு -

tamilnavarasam.com

தேய் பிறை

வனாந்தரத்து
விருட்சமொன்றில் குந்தி
வீரிட்டுப் பாடும்
தனித்த பறவையின்
பாட்டினில் கசியும் என் உணர்வு

வேர்களில் எடுத்த வலி
வண்டுகளோடு குலாவும்
பூக்களுக்குப் புரிவதில்லை

அமைதியைப் பிளக்கும்
வன்மப் போரிரைச்சலுள்
மனச்சிறகுதிரும்
வானப் பாலைவனத்தில்
எனது நிலா மட்டும்
தீக் குளித்துச் சாகும்
பரிவும் சுகந்தமும் கமழ்ந்த
அந்திப் பசும் பொழுதுகள்
தொலைந்தன தான்

வண்ணத்துப் பூச்சி
வர்ணங்களாலும்
அணில் குஞ்சுக் கோடுகளாலும்
குழைத்து வரைந்த
நம் நிகரற்றதோர் ஓவியமும்
கிழிந்தது தான்

RangaRakes

பிரிவின்
நீண்ட பிரயாணத்தில்
விபத்துக்களையும் பொருட்படுத்தாமற்
தேடுகிறேன்
பௌர்ணமியில் வருடிய விரல்களை
வைகறையில் கொஞ்சிய இதழ்களை

நடுச் சாமங்களில்
பனி பெய்து
நிலாக் கரைய
துயரக் கிளைகளில்
அமர்ந்தென் ஜீவனும் விசும்பும்

உறைந்து கன்றிப்போய்
வெப்பிசாரம் வெடிக்க
காத்திருக்கும் உள்ளம்
ஊதிக் கனக்கும்

காயங்கள் சிதறிக் கிடக்க
கண்ணீர் சிந்தும்
கடைசி கானத்தை
ரசந்தட்டி உறுஞ்சியபடி
இரவின் வாய் மூடும்

பௌர்ணமியைத்
தொலைத்து விட்டு
ஒற்றைச் சிறகும் தேய
நீந்தித் தேடுமொரு
தேய் பிறை நான்

❍ 1999

tamilnavarasam.com

சூரியனைப் பற்ற வைக்க

நிச்சயமாய்
எனது சந்தோசங்கள்
உன்னைக் காயப்படுத்தும்
என்று தான்
கண்ணீர்க் கூட்டுக்குள்
ஒரு துயரமாகவே
என்னை வாழவிட்டாய்

வலிமை மிகு நம்பிக்கைகள்
உதிர்ந்து போகும்படி
தோல்வியை நோக்கியே
துரத்துகிறாய்

மேலும்
உனக்குப் பொழுது போக்கவும்
எனக்குப் போராட்டமாகவும்
போய்விட்டது
(என்) வாழ்க்கை

நீ கனவு காண்பதற்காக
என் கண்களைப் பறித்தாய்
நீ உலாவி மகிழ்வதற்காக
என் கால்களைத் தடுத்தாய்

தாழ்மையை
பற்றுதலை
உன் திமிர் பிடித்த அதிகாரங்கள்
தாட்சண்யமின்றி
தண்டித்தன

RangaRakes

அன்பும் இரக்கமும்
வசீகரமும் பொருந்திய
என் இறகுகளைப் பிடுங்கிப் பிடுங்கி
உன் கறைபடிந்த பற்களை
(இன்னும்)
எத்தனை காலத்திற்கு
தேய்த்துக் கொண்டிருப்பாய்

நிச்சயமாய்
எத்தனை தீப்பந்தங்களை
எறிந்தாலும்
சூரியனைப் பற்றவைக்க
உன்னால் முடியாது

❍ 2000

tamilnavarasam.com

ஓவியம்

ஒவ்வொரு
வர்ணமாய்ப் பிரித்து
தரையில்
கரைத்து சிந்தும்
ஓவியம் இது
இதன் இதயத்திலரும்பிய
கவிதைகளும்
பாவப்பட்டவைதான்

வெறும் ஓவியத்தின்
வாழ்வில்
என்ன அர்த்தமிருக்கமுடியும்
அசைய முடியாக் கைளும்
நகர முடியாக் கால்களும்
பேச முடியா உதடுகளும்

சந்தேகமே இல்லை
வாயில்லா ஜீவன்
ஆடாதசையாது
சுவரில் மாட்டப்பட்டிருக்கிறது
பல்லிகள்
எச்சில் படுத்துவதையும்
எதிர்க்காமல்
வருகிறவர்களுக்கென்ன
வரைந்தவனை
வாழ்த்திவிட்டுப் போகிறார்கள்
சட்டங்களால்
சிலுவையறையப்பட்டிருக்கும்
ஓவியத்தைப் பார்த்து
உண்மை தெரியாதவர்கள்
உயிரோவியம்
என்றார்கள்

❍ 2000

ஈரம் சொட்டும் காதல்

மெதுவாய் வீசு
கழன்றுதிர்ந்திடும் உயிர்

மாணிக்கம் சுடருமிரு
கண்களால்
எனை கரைத்து வரையாதே

வார்த்தைகள் கூசுமென்று
பார்வைகளால் பேசி
பைத்தியமாக்கினாய்

போதும்
ஜன்னல்களை மூடு
கம்பிகளின்
காவல் தாண்டி வந்து
உன் கண்கள் நடத்தும்
கலவரங்களில்
உயிரெல்லாம் காயம்

எதிரே வந்து
தலை துவட்டுகிறாய்
தூறல்களில் நனைகிறேன் நான்

கை அசைத்தபடி
அன்றாடம் நீ
அலுவலகம் செல்ல
கதவிடுக்கில் நசுங்கி
மாய்கிறது ஜீவன்

RangaRakes

tamilnavarasam.com

இரவு படரும்
உலர்த்திய
உன் துணிகளை மட்டும்
எடுத்தபடி நீ
உறங்கச் செல்கிறாய்

அதோ
கொடியில் காயப் போட்ட
காதல்
இன்னமும்
ஈரஞ் சொட்டச் சொட்ட

❍ 2000

ஒட்டுண்ணி

இந்த
மெல்லிய ஆடையின்
அழகுக்குள்
ஊடாடும்
காதல் பாவுகள் நீ

யார் நம்புவார்கள்
இந்த அணிலைக்
கொத்திப் பார்த்தது
அந்தப் பழம் தான் என்பதை

குளத்துக்குள் தெரிவதையே
சகிக்காமல்
கல்லெறிந்து
கலக்கி விட்டுப் போவதனால்
வானிலிருக்கும் நிலாவுக்கு
வருத்தமேதும் இல்லை

கோழியே
நீ கிளறிக்
கொண்டிருக்க
வேண்டும் என்று தான்
என் மனசையே
குப்பையாக்கி
குவித்து வைத்திருக்கிறேன்

உன் கூரைக்கு
வேயப்படட்டுமே
என்று தான்
என் இறகுகளை

உன் எல்லைக்குள்
உதிர்த்துப் போட்டிருக்கிறேன்

உன் புகைப்பட
உருவத்தின் மீது
காயப்படுத்தாத
கண்ணாடியாக இருக்கிறேன்
நீதான்
கண்டு கொள்வதே இல்லை

இந்தப் பெரிய சமூத்திரத்தில்
ஓடமாக இல்லாமல்
அலைகளாகவே இருக்க
ஆசைப்பட்டது ஏன் தெரியுமா
அவ்வப்போது
கரைக்கு வருகிற
உன் கால்களை
அர்ச்சிக்கலாமே என்ற
ஆவல் தான்

யவ்வனப் பத்தியிலே
உன் திறமைகளால் உரசி
சுடர் ஏற்றி வைத்துப்
போய் விட்டாய்
என் உயிர்த்திரி
உணர்வு நெய்வற்றி
தூர்ந்துவிட முன் வந்து
தூண்டி விடு
அல்லது
அணைத்து விட்டுப்போ

❍ 1997

RangaRakes

காயமே மருந்தாகி

அந்தந்த வயதில்
அவரவர்கள் பொதிகளை
சுமக்கும் கழுதைகளாக
நாமிருந்தோம்

காலப் போக்கில்
பொதி மூட்டைகளாகிக்
கூடவே
சவாரி செய்யவும்
ஏறியமர்ந்தார்கள்

அவர்கள் போட்ட பாதையில்
அவர்கள் நோக்கிய
திசையில்
அவர்கள் சுட்டுவிரல்
காட்டும் இலக்கில்
எம்மை
இழுத்துப் போனார்கள்

எப்போதும்
அப்படியே
இருக்கமாட்டோமா என்றுதான்
ஏக்கம் அவர்களுக்கு

இப்புதிய கழுதைகளுக்கு
இது காலம் தந்த
பாடம் அல்ல
காயம் தந்த ஞானம்

❍ 1995

tamilnavarasam.com

மௌனச் சிலுவைகள்

எம்மை வாழ்த்துவதற்கு
எவரிடமும் இல்லை
ஒரு வார்த்தை

எனதன்ப
துன்பத்திற்காயும் மனத்தினை
நீ நிழலாய் மூடு

மீளவும்
சோர்ந்த நினைவுகளின்
கரம் பிணைத்து
தூரத்தில் துடிக்கும் தாரகைகளை
ஆழ்ந்து ரசிக்க வேண்டும் உன்னுடன்

நம் நிரந்தரமற்ற ஆசையின்
கடைசி வார்த்தைகளை
உயிர்ப் புல்லாங்குழலில்
நிரப்பிக் கொள்வோம்

நம் உணர்வுகளுக்கின்று
ஓசைகள் இல்லை
கண்களுமில்லை

முடிவின் மிக ஆழத்தில்
மௌனச் சிலுவைகளில்
எம் இதயத்தின் துடிப்புகளும்
அடங்கிப் போகட்டும்

❍ 2001

RangaRakes

துஷ்பிரயோகம்

எனது குரலை நெரித்துவிட்டு
எனக்காக நீயே பேசி வந்தாய்

எனது பசியை மறுத்துவிட்டு
நீயே புசித்துத் திரிந்தாய்

கஷ்டங்களை நான் சுமக்க
சுகங்களை நீ பெருக்கினாய்

அதற்காகவே
உனது வதை ஆலையில்
என் வாழ்க்கை
சக்கை பிழியப்பட்டு வருகிறது

என் இனிய வரலாற்றை
ஓலங்களைக் கொண்டு
கண்ணீரைக் கொண்டு
எழுதுவித்தாய்

ஆம்
அடக்கத்தை எனக்கே போதித்தாய்
என்னிடமே எதிர்பார்த்தாய்

உயிருள்ள தோளில்
ஓர் மாலையாகக்
கிடக்க நினைத்தேன்
கடைசியில் என்னை
பிணத்தின் கால்களில்
மலர் வளையமாய்ச் சார்த்திவிட்டாய்

❍ 2001

tamilnavarasam.com

பேசாதிருப்பதனால்

நான் பேசாதிருப்பதனால்
ஊமையென்றோ
உணர்ச்சிகளற்றவள் என்றோ
எண்ணிவிட வேண்டாம்

உங்களைத் திருப்தியிலாழ்த்தும்
பொய்களைப் பேச
நான் விரும்பவில்லை

நான் அமைதியாக இருப்பதனால்
உங்கள் வாக்குறுதிகளை
நம்பிவிட்டதாக
முடிவுகளுக்கு
தலை சாய்த்து விட்டதாக
கருதிவிட வேண்டாம்

இலாபத்தைப் பார்க்கும் உங்களுக்கும்
நியாயத்தைப் பார்க்கும் எனக்கும்
ஒரு போதும் ஒத்துவராது

உங்கள் தீர்மானங்கள் வேறு
என் தேவைகள் வேறு

உள்ளதையெல்லாம்
விலை பேசுவது
விற்றுச் சம்பாதிப்பது
சந்தை வியாபாரிகளின்
தொழில்

என்னை விட்டு விடுங்கள்

வாழ்வை
உரிமையை
எந்த விலைக்கும்
என்னால் விற்க முடியாது

விசத்தைக் கக்கிய படியே
பார்வைக்கு அழகாய் நெளியும்
பாம்புகள் நீங்கள்

முட்களோடு தான் என்றாலும்
ரோஜாவாக
ஜீவிப்பவள் நான்

❍ 2000

யாருக்கும் கேட்பதேயில்லை

நிறுத்தாத
சாட்டையின் விசையும்
ஓவியங்களின் பாடலும்
கேட்டபடியே தான் இருக்கின்றன

கடும் பாறைகளில் மோதி
ஓய்ந்து விடுகின்றது
ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து
தப்பிச் செல்ல விரையும் அலைகள்

வாழ்க்கையின் நிழல் வரை
துயிலற்ற இருப்பின்
பிண நெடி

மீட்சி பெறமுடியாக்
காரிருளில்
இருண்ட சேற்றுப் பாதையைச்
சமீபிக்கின்ற
அதிசயம் மிகு ஒளிச்சாரல்
இரட்சிக்குமென்ற ஆவலில் தான்
நால் திசைகளும்
திரும்பி மண்டியிட்டிருக்கின்றன

இருந்த போதிலும்
யாருக்கும் கேட்பதேயில்லை
துளைகள் அடைபட்ட
புல்லாங் குழலினுள்
செத்துக் கொண்டிருக்கிற
கீதம்

❍ 2002

வன்மப்படுதல்

சுற்றி வளைத்து
வேலிகட்டி
அதற்குள் என்னைச்
சுவாசிக்கச் சொல்வது தான்
நீ காட்டும் சுதந்திரம்

விரிந்தெழுகிற
என் தேடல்களைப் பரிசோதிக்க
உன் கையில் அதிகாரம்

அதனால் தான்
நினைத்தபடி
நீ சத்திர சிகிச்சை செய்ய
என் வாழ்க்கை
விபத்திலடிபட்ட பிராணியாகிவிட்டது

சுயத்தையெல்லாம்
ஒப்படைத்து விட்டு
வைக்கோல் பொம்மையாகி
உன் இழுப்புக்கு
ஆட வேண்டுமென்றே
நீ நினைக்கிறாய்

நீ சொல்வது தான் வேதம்
நீ காட்டுவது தான் உலகமெனில்
எனக்கென்று
இதயமும் கண்களும் எதற்கு

RangaRakes
tamilnavarasam.com

முன்னேற்பாட்டுடன் நடத்தும்
தாக்குதலைப் போன்று
திடீர் திடீரென என்னைச்
சுற்றி வளைக்கிறாய்
(எதிலும் முன்னேற விடாமல்)

நீ வஞ்சித்தவர்களை
மறந்து துரோகி என்கிறாய்

நீ குற்றவாளியாக இருந்து கொண்டு
என்னைத் தண்டிக்கிறாய்

நீ ஏவிய சூறாவளி
வெற்றிகரமாய் வீசி வீசி
என் தேசத்தையே
நாசப்படுத்தலாம்

உலகில்
ஒரே கால நிலை
ஒரே அதிகாரம்
நிலைத்திருப்பதில்லை என்பதை
நீ மறந்து விட்டாய்

❍ 1999

RangaRakes

தாமரைக் குளத்துக் காதலி

உன் உள்ளங்கைக்குள் பொத்தும்
தாமரைப் பூவின் அளவுதான்
என் இதயம்

குளிரில் கொடுகும்
சிறு அணிற்பிள்ளை ஜீவன்

‘சூ’ என விரசுப்பட்டு(ம்)
நெல்மணி களவாடி
உனக்கு ஊட்ட
வரப்பில் வட்டமடிக்கும்
சிட்டுக்குருவி நேசகி

உப்பு மூட்டை பிள்ளையென
உன் முதுகுச் சவாரிக்கேங்கும்
கனவுகளுக்குச் சொந்தக்காரி

கொச்சிக்காய் கடித்த உதடுகளாக
வாழ்க்கை எரிகையிலும்
உனக்காக பொறுத்திருக்கும்
தனிமை எனது

தோளுரசிப் போகவும்
இறுக்கமாய் விரல் கோர்த்து
கரைகளை மிதிக்கவுமாய் ஆசை
மின்மினி வெளிச்சத்தில்
விருந்து வைக்க
தூங்காமல் விழித்திருக்கும்
தூக்கணாங் குருவி

tamilnavarasam.com

நான் தான்
உன் தூண்டிலில் மாட்டிய
மான் குட்டி
நான் தான்
நீ மயங்கி மூழ்கிய
உன் தாமரைக் குளத்துக் காதலி

❍ 1999

RangaRakes

மேகமும் வானமும்

இந்த
திரைச் சேலை
ஜன்னலோடு உரசினாலும்
நேசிப்பதென்னவோ
எதிர் வீட்டு
ரோஜாவைத் தான்

தண்ணீரைத்
தழுவுவதால்
நிலா
வானுக்குச் சொந்தமில்லாமல்
போகுமா

ஒரு
பூவினால் துரத்தப்பட்ட
வண்டினது
தவிப்பும்
தலை குனிவும்
யாருக்கும் புரியாது தான்

முளைத்தெழும்ப விடாமல்
பிறையை
எவரால்
சிறை வைக்க முடியும்

நீ துடைத்து விட
தூசியல்லவே
உன்னில்
ஒட்டியிருக்கும்
மச்சம் நான்

tamilnavarasam.com

நீ
ஏழு வர்ணங்களாய்
சேர்ந்த போது
நான் வானவில்லாகினேன்
வித விதமான தளைகளால்
நீ
வேலியான போது
இறுக்கிப் பிடிக்கும்
நிலமாகினேன்

திரும்பியும் பாராமல்
நீ ஓடிவிட்ட பிறகும்
உன் பாதங்களை ஒட்டிய
நிழலாகவே இருக்கிறேன்

மேகமே
நீ எந்தப்பக்கம் ஒழித்தாலும்
வானத்தை விட்டு
விலக முடியாது

(என்) கண்களை விட்டும்
கனதூரம் போய்விட்டதாக
களிப்படைகிறாயா
கண்ணாடியில் பார்
உன் முகத்திலேயே
அழகிய புருவமாய்
அமர்ந்திருக்கிறேன்

❍ 1997

RangaRakes

ம(ர)ணப் பந்தல்

அலங்கரிப்பதற்கு முன்பு
துண்டு துண்டாய்
கிடக்குமென்னைப்
பொறுக்கிப் பொருத்து

வெறியெடுத்த வேளையிலெல்லாம்
வாலில்லாத ஓநாய்கள்
குதறியிருக்கின்றன
எதையாவது பூசி
என் காயங்களாற்று

கைகளில் காய்த்துப்போய்
இன்னும் களற்றப்படாதிருக்கும்
இரும்பு வளையத்தை முதலில்
உடைத்தெறி
கண்ணாடி வளையல்களை
அப்புறம் அணியலாம்

“என்ன பிடிக்கும்”
என்றெல்லாம்
அபிப்பிராயம் கேட்டு
மேலும் எனை நொறுக்காதே

பிடித்தமானவையெல்லாம்
மறுக்கப்பட்டும்
பறி கொடுத்தும்
பழகியவள் நான்

இரகசியங்களின்
தடயங்கள் தெரியாமல்
என் நிர்வாணத்தை மறை

tamilnavarasam.com

தலைக்குப் பூச்சூட்ட முன்
இதுவரை
சுமத்தப்பட்ட முள்முடிகளை
குப்பைக் கூடைகளை
இறக்க உதவி செய்

கண்ணுக்கு மையிடுகிறாயா
சற்றுப் பொறு
அதை நிறுத்து
ஏனெனில்
க(பெ)ண்
கண்ணீர்விடவேண்டிய வஸ்த்து

தள்ளிவை
நினைவுகளில் விழுந்த அடி
கடும் சிவப்பேறியிருக்க
விரல்களில் மருதாணி
அவசியமற்றது

உணர்ச்சிகள் ஆர்ப்பரித்து
மீறி வழிந்து விடாது
இதயத்தை
மிதித்துப் பிடிப்பதற்காகத்தானே
உயர்ந்த குதிச் செருப்புகளையும்
பூட்டிவிட்டாய்

ஆகட்டும்
இனி அழைத்துச்செல்
அந்த
ம(ர)ணப் பந்தலுக்கு

❍ 2002

ஓவியம் வரையாத தூரிகை

புதிய கனவுகளும்
புத்தாடைகளும்
அலங்காரமாய்ப் புறப்படும்
ஊர் கோலத்தின் மத்தியில்

கிழிந்த ஆசைகளையும்
கீறல் விழுந்த
காயங்களையும் சுமந்து
நானும் திரிவேன்

பிரிவு நொறுக்கிப் போட்ட
இதயத்தை
தனிமை பொறுக்கித்தின்னும்
மௌன முகாரியுள்
தோல்வியின் பாடலது
கரைந்துருகும்

அது விதியை பழி வாங்க
நடந்த விபத்து

நிழல்கள் கறையென்று
வெளிச்சம்
வழக்குரைக்க
வாழ்க்கை வளையும் இன்னும்

சுகமெல்லாவற்றையும்
துன்பம்

பறித்து தின்ற பின்
கொறித்துப் பார்க்கக் கூட
ஒரு சந்தோசமில்லாத
வாழ்வாகிற்று

நான் ஒரு
ஓவியம் வரையாத தூரிகை

படுகுழிக்குள் போட்டு
எனக்கான பரவசங்களை
மூடிவிட்டனர்

பொறுமையின்
பெருஞ் சுவர்களும்
இடித்து நொறுக்கப்பட்ட பிறகு
எதைக் கட்டுவது
இதயத்தின் மீது

காய்ந்து வீழ்ந்த
என் மனச் செடியில்
மலர்களை எதிர்பாராதீர்கள்

கூச்சலிட முடியாமல்
அடித்துக் கதறவும் விடாமல்
என் ஜீவன்
ஊமையாக்கப்பட்டிருக்கிறது

சாபங்கள்
என் பூமியில் கொட்டும் மழை
சோகங்கள்
என் வானில் பரவும் வெயில்

❍ 1999

வஞ்சனை

எம்மிடமிருந்து
கவர்ந்து சென்று
வாழ்வையும் இன்பத்தையும்
உமது
வளர்ப்பு பிராணிகளுக்கு
ஆபரணமாய் அணிவித்தீர்

எஞ்சியவற்றை
உமது நாற்காலி
அசையாதிருக்க
முட்டுக் கொடுத்தீர்

எம்மிடமிருந்த
எல்லாமே உமக்கு
இடைஞ்சலாய் தோன்றிற்று
எம் உயிரும் உணர்ச்சியும்
உடைமையும் கூட

விதைகளையும்
வேர்களையும்
பூவையும் பிஞ்சையும்
அவ்வப் போது
அழித்துப் புசிப்பதே
உமது சேவையாகிற்று

உமது பாதரட்சைத் தோலுக்கு
எம்
முதுகுத் தோல்
தேவைப்பட்டது

RangaRakes
tamilnavarasam.com

உமது கொடியைப் பறக்க விட
எம் எலும்புகள்
முறிக்கப்பட்டன

மார்பிலடித்து அழும்
எம் தாய்மார் வயிற்று
நெருப்பெடுத்து
நீவீர் உணவுண்ணுஞ்
சமையல் அடுப்புக்கு
அன்றாடம் பயன் படுத்தினீர்

கடைசியில்
நீர் இத்தேசத்தின்
சௌபாக்கிய மனிதராய் இருக்க
நாம்
நாடற்று
நாதியற்று

❍ 1999

இலையுதிர்க்கும் பாட்டு

உயிரைச் சுட்டுக்கொண்டு
எழுகிறது பாடல்
ஊமையின் புல்லாங்குழலினுள்
தழும்பிச் சிந்துகிற
துயரின் முழு கீதம்

காதலின் மனோகரம் கரைந்து
நினைவு வேர்களை
வருடிக் குழையும் நதியின்பேச்சு

செவிகளுள் புகுந்து
இதயத்திடம் மன்றாடும்

நெஞ்சின் நேராக
வணக்கஸ்த்தலத்தின் வழியாக
பத்திப் பதறி
கண்ணீர் பூசிக் கொண்டு
மிதக்குமோர் கானம்

அது காயத்தின் கீதாஞ்சலி

கனவின் அந்தரங்கத்தில்
அவிழும் ஆசை மீட்டல்

விட்டில் வாசிக்கிற வீணை

திசைகளைச் சுருட்டி எடுத்து
காற்றை ஈரலிப்பாக்கி
கலங்குமோர் சங்கீதம்

என் சோலைப் பூமரத்தின்
இலையுதிர்க்கும் பாட்டு

தன் நிறங்களையும்
நிராசைகளையும்
உதிர்த்துதிர்த்து
என் உயிரைச் சுட்டுக்கொண்டு
எழுகிறது பாடல்

❍ 2001

தவறிய தடங்கள்

உன்னைச்
சிலிர்க்க வைப்பதற்காக
இந்தக் கனவு
காத்துக் கிடக்கிறது
நீ
உறங் மறுக்கிறாய்

உன் வறட்சியைப்
போக்கத் தான்
ஈர நதி ஊறியது
பாலைவனமே நீ
உறுஞ்ச மறுக்கிறாய்

பூவுக்கு நோகுமென்று
நீ
ஏன் கூந்தலை
அறுத்துக் கொண்டாய்

தோணியின் பாரத்தை
சுமக்க முடியாமல்
அலைகள் அழிந்து போனதை
பார்த்திருக்கிறாயா

எழுத்துக்கள்
சுமை என்று
தாள்கள் ஒரு போதும்
போராட்டம் நடத்துவதில்லை
நெஞ்சுக்குள்
ஒழிந்திருக்கும் வார்த்தைகள்
எப்படி பாரமாக முடியும்
நதி வந்து கலப்பதனால்
கடலுக்கு
எந்தக் கஸ்டமும் வருவதில்லை

கண்களே
உன்னைத் தாங்குவதில்
இமைகளுக்கு
சுமையல்ல
சுகம் தான்
இதயத்துக்கு
உன் ஞாபகங்கள்
காயங்களல்ல
சின்னங்கள் தான்

இந்தக் காம்பினது
கவலையைப் புரியாமல்
பூவே நீயேன் புலம்புகிறாய்

மாலைகளை அறுத்தெறிந்து
விலங்குகளைப்
பூட்டிக் கொள்கிறாய்
நீ
நீரை நிராகரித்து
புழுதியை
குடிக்க நினைக்கிறாய்

இருட்டில் நின்று கொண்டு
வெளிச்சத்தை
விமர்சிக்காதே
கவனி
“மேற்கில் தெரிவதெல்லாம்
அஸ்தமனங்கள்
கிழக்கில் எப்போதுமே
உதயம் தான்”

❍ 1997

RangaRakes

சிசு வதை

உடலை வளர்த்தாய்
மனசை வளரவிடாமல்

சொல்லித் தந்தாய்
கேள்வி கேட்க முடியாமல்

வயதுக்கு வயது அறிவூட்டினாய்
செயற்பட வழியில்லாமல்

உயிரைத் தந்து
உணர்ச்சிகளைப் பறித்தாய்

பயத்தை கற்பித்து
பாடத்தை மூடிவிட்டாய்

சாட்சிகள் எத்தனை
சரியாய் இருப்பினும்
மன்னிப்பையன்றி
மரண தண்டனை தான் விதிக்கிறாய்

எனை ஒத்தவர்கள்
குளிரோடையில் படகு விட்டுக்
குதூகலிக்கிறார்கள்

tamilnavarasam.com

அனலோடைக்குள்ளகப்பட்ட
என் ஓடத்துக்கு
துடுப்பாவது நீ தரவில்லை

வாரிசுகளை வரவேற்க்க
அவர்கள் கைகளில்
பூங்கொத்துகள்
உன் கரத்தில் மட்டும் ஆயுதம்

❍ 1999

ஊமைக் காவியம்

மௌன மயானத்தில்
உணர்வு புதைக்கப்பட்ட நேரம்
தோல்வி
தோள் குலுக்கிக் கொண்டது

யவ்வனம் தளர்ந்து
சுட்ட நீராய்
ஒரு துளி
இமையினைப் பொத்துக்கொண்டு
பூமியைத் தொட்டது

கிளிசலாகிக் கிடக்கிற
ஆத்மாவை
குரூரமாய் தைக்கும்
என் ரத்த பந்தங்களின்
பிடிவாதப் பிடியில்
அவதிப்பட்டும்
சுயநலமாய்
தகனமிடப்பட்ட என்
நெடுங்காலச் சொப்பனத்தின்
உஷ்ணச் சூட்டினால்
உருகி உருகி
மனசு உயிர் வாழ்கிறது

என் உலகமே
துயர்களைத் தாங்கிய
பாலைவனம்
வாழத் துடிக்கும் நானோ
விடியலை விழுங்கிய
மலட்டு இரவுபோல்
மௌனமாய்
மல்லுக்கட்டுகிறேன்

❍ 1995

மலட்டுச் சித்திரங்கள்

பூக்களேயில்லாத சூன்ய வெளியில்
ஏன் அலைகிறது
இந்த வண்ணத்துப் பூச்சி

நிலவினில் உலர்ந்த கீதங்கள்
பாதியில் அறுந்தன

வஸந்தங்கள் அழிந்து போன
சுவடுகளில்
துளிர் விடுகின்றது கண்ணீர்

தழும்புகளைச் செதுக்கிடும்
உளிகளின் சப்தங்களும்
கரு நீல இருளிற் தெறித்து விழுகின்றது

ஆகாயத் தெருவினில்
வெறும் மலட்டுச் சித்திரங்களை
எழுதி எழுதித் தேய்கிறது
ஒரு வெண்ணிறப் பறவை

இரக்கமற்ற திசைகளின் மேல்
தவறாமல் இயற்றப்படுகின்ற
வைகறை ஒவ்வொன்றும்
பூசி வருகிறது

கண்விரிந்த வாழ்வின்
தீய்ந்து கருகும்
அதே ஏக்கங்களை

❍ 2001

RangaRakes

காயங்கள்

உறுஞ்சி உறுஞ்சிக்
கனவுகளை குடித்தது
இரவுப் பெரும் நுளம்பு

கவலை இரத்தத்தைக்
குடித்த இவ்விரவு சாகும் இனி

காந்தத்தின் உள்ளேறி
உருக்கும் வலிமை மிகு
கண்ணீர் பட்டு
இம் மெல்லிய காற்றும் பிழைக்காது

பரிவிழந்து
சினுங்கித்திரிகிற
உணர்வுத் தேனீ
சிறு மலர்களிடம் இளைப்பாறிட
உதிர்ந்திடும் மென்மலர்கள்

வர்ணங்களை
அருந்திக் கொண்டிருக்கிற
ஓவியத்தின் மனத் தாகம் என்னுள்

இறகுகளால் நெய்த
உன் பஞ்சுக் கூட்டுக்குள்
இந்த நெருப்பை
வரவேற்காதே

பனித்துளிக் கோலம் போட
சூரியனால் முடியாது

tamilnavarasam.com

என் காயங்கள்
உன் பசியாற்றாது

இது
ரணங்களுக்கு
முட்களால் மருந்திடும் உலகு

பூக்களை முத்தமிடும் ஆவலில்
ஜுவாலைகளை
முத்தமிட்டுக் கருகிய
விட்டில் நான்

மெல்லிய ராகங்களை
மீட்டப் போய்
இடி முழக்கங்களுக்குள் மூழ்கிச்
சிதைந்தவள்

வாழ்க்கையின் மருங்குகளில்
பூக்கன்றுகளை நட்டு வளர்த்தேன்
அதன் நறுமணத்தை
நுகர விடாமல்
என் மூச்சை நிறுத்திவிட்டார்கள்

நீ கொத்திப் பறக்க
பழமல்ல
இது தணல்
நீ சூடிக்கொள்ள
பூக்களல்ல
இவை காயங்கள்

❍ 1999

RangaRakes

சிலை செதுக்கிய சிற்பம்

பெருந்துயரின்
ஒவ்வொரு சங்கிலிக்
கண்ணுள்ளும் என்
புன்னகை கிடந்து நசிபடும்

இதோ
ஒரு திரியின்
ஒளிச்சுடர்
இரவின் அடர்ந்த பக்கங்களில்
தன் தீராத முறையீட்டை
மௌனமாய்ப் பதிவு செய்யும்

அக்கரையில் தோன்றிய
கடல் அலைகள்
ஆசைகளை ஏந்திவந்து
இக்கரையில்
கரைத்துவிட்டுப் போகும்

யாருமற்றதோர்
பாழ்வீட்டில் கண்ணீர் இழை எடுத்து
சிறு கன்னிச் சிலந்தி
காதலைக் கூடுகட்டும்

கனவுகள் சுரந்து
உறக்கத்தை மீறி வழிகிற
இரவுகள் என்னுடையவை

tamilnavarasam.com

நீ
என் கனவுகள் கண்டெடுத்த
கண்கள்

வெவ்வேறு பாதைகளில்
விலகிச் சென்றாலும்
எல்லாப் பாதையின்
எதிரிலும்
நீயேதான் வந்துகொண்டிருக்கிறாய்

தன்னைத் தழுவிக்கிடக்கும்
நிழலை
விபரம் புரியாமல்
விரட்டிக் கொண்டிருக்கிறது
வெயில்

என்றோ
இறந்துபோன ஜீவனை
அடக்கஞ் செய்யாது
இன்னும்
அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கிறது
மனது

❍ 1999

RangaRakes

கோரிக்கை

உனது பணிப்பின் பேரில்
நான் பிறக்கவில்லை
என்னை நிர்ப்பந்திக்காதே

உன் மேற்பார்வையின் கீழ்
"வாழ்வை"
கோப்புகளாக்கி
(அலுமாரி லாச்சிக்குள்)
பூட்டி வைக்கவும் முடியாது

நான் அதிசயப் புதிரோ
ரகசியப் புதையலோ அல்ல
ஒழித்துப் புதைத்துவிட்டு
பூதமாய் நீ காவல் காக்க

நீ திகட்டி வீசியெறியும்
மிச்சம் மீதியுமல்ல

எனது குரல்
தனித்துவமானது
என் ஆற்றலும் சிந்தனையும்
உறுதியானவை

திருத்தச் சட்டங்களாலும்
புதிய ஏற்பாடுகளாலும்
வேலிகளை விசாலப்படுத்தாமல்
விலகி நில்

tamilnavarasam.com

உன்னை வழிபடவும்
உன்னைப் பின்பற்றவும்
உனக்கே அனைத்தையும்
தாரை வார்க்கவும்
வற்புறுத்தாதே
முழுவதும் உறுஞ்சவிட்டு
வெற்றுக் கோதாகி
குப்பையோடு குப்பையாகும்
பைத்தியக்காரத் தியாகத்தை
நான் வெறுக்கிறேன்

“என்னை” எனக்கே
நீ கற்றுத் தந்தது(ம்) போதும்
நீ என்னைக் கற்றுக்கொள்

நீ நினைத்தபடி
சேர்க்கவும் கழிக்கவும்
செப்பனிடவும்
களிமண் பொம்மையல்ல நான்
மூக்கும் முழியும்
மூளையும் உள்ள பெண்

நீ வைத்திருக்கும்
அளவுப் பாத்திரத்தில்
என்னை ஊற்றி வார்த்துவிட
இனியும் எண்ணாதே
மன்னிக்க
உனது பணிப்பின் பேரில்
நான் பிறக்கவில்லை.

❍ 2000

ஓவியச் சிலந்திக் கூடு

ஒவ்வொரு நூலையும்
நிறங்களாக்கி
சிரத்தையுடன் கீறிய கூடு

வாழ்வின் துடிப்புகளால்
வசித்தலுக்கான
பிரயத்தனங்களால்
கால நூல் இழுத்து
கனவுச் சிலந்தி
காற்றில் கட்டியது

அது
இரையின் தேடலினால்
வரைந்த பசியின் வலை

கண்ணீர்த் துளியிலிருந்து
பெருத்து விரிந்திட்ட முகம்
மௌனத் துயரினால்
பூசி மெழுகப்பட்ட உதடுகள்

தன் இதயக் கற்பத்தில்
தூரிகையைச் சுமந்தபடி
அபாயத்தை நோக்கி நகர்கிறது
ஓவியச் சிலந்தி

அழிவுக்காகவே இட்ட
அழகுக் கோலமது

ஏளனங்களாய்
வர்ணங்களுக்குள்
கரைந்தோடும்
அதன் வாழ்வின் பிம்பம்

மௌனச் சுமைக்குள்
ஜீவித வெடிப்புகளுக்கிடையில்
கூடு பின்னிய
ஓவியச் சிலந்தி நானும்

RangaRakes
tamilnavarasam.com